

Sygn. akt II UK 570/17

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z wniosku M. K., A. K., K. B.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w P.
o należności z tytułu nieopłaconych składek,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 15 stycznia 2019 r.,
skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 kwietnia 2017 r., sygn. akt III AUa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 25 kwietnia 2017 r., III AUa [...] Sąd Apelacyjny w [...] zmienił wyrok Sądu Okręgowego w K. z 3 listopada 2015 r., III U [...] oraz poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w P. (organ rentowy) z 7 stycznia 2015 r., obciążającą M. K., A. K. i K. B. (odwołujący się) odpowiedzialnością za zobowiązania F. K. (spadkodawca) z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy, w ten sposób, że uznał, iż odwołujący się nie odpowiadają za zobowiązania spadkodawcy wskazane w decyzji organu rentowego.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego wniósł organ rentowy, zaskarżając go w całości. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance jej oczywistej zasadności, której organ

rentowy upatruje się w naruszeniu przez Sąd Apelacyjny art. 316 § 1 k.p.c., przez jego niezasadne zastosowanie w niniejszej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga przedstawienia, w czym wyraża się oczywista zasadność skargi oraz argumentacji wykazującej, że istotnie skarga jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (postanowienie Sądu Najwyższego z 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, LEX nr 1124094). Powołana przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie znajduje zastosowania w przypadku samego wykazania oczywistego naruszenia konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz tylko sytuacji, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (postanowienie Sądu Najwyższego z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, LEX nr 1232793).

W niniejszej sprawie organ rentowy podnosił, że skarga jest oczywiście uzasadniona z uwagi na niemożność zastosowania art. 316 § 1 k.p.c. w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, które nie są sprawami o świadczenie. Organ rentowy nie zauważa jednak, że Sąd Apelacyjny w wyroku szeroko odniósł się do przyczyn zastosowania art. 316 § 1 k.p.c., wskazując, że niemożność zastosowania powyższego przepisu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych ma uzasadnienie jedynie w sytuacji, gdyby odwołanie się do niego wypaczałoby charakter postępowania w tych sprawach i prowadziłoby do jaskrawego pominięcia odrębności postępowania z zakresu ubezpieczeń społecznych przez całkowite pozbawienie znaczenia postępowania administracyjnego, poprzedzającego postępowanie sądowe. Nie można zatem mówić o naruszeniu art. 316 § 1 k.p.c. w sytuacji, gdy przesłanka konieczna do obciążenia odwołujących się

odpowiedzialnością za zobowiązania spadkodawcy odpadła w wyniku wydania prawomocnego orzeczenia sądowego o uchyleniu się od skutków niezłożonego w terminie oświadczenia woli o odrzuceniu spadku, które nie było kwestionowane przez organ rentowy.

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy uznał, że organ rentowy nie wykazał oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, a co się z tym wiąże, brak jest podstaw do jej merytorycznego rozpoznania.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.